

2

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

68 546

Patent dodatkowy
do patentu _____

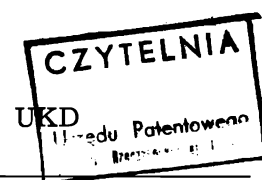
Zgłoszono: 21.XII.1967 (P. 124 243)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 29.XII.1973

Kl. 37a,1/60

MKP E04b 1/60

Współtwórcy wynalazku: Stefan Gyalokay, Erwin Specht

Właściciel patentu: Erwin Specht Kommanditgesellschaft, Berlin (Niemiecka Republika Demokratyczna)

Urządzenie zamocowujące, zwłaszcza do konstrukcji ścian osłonowych

1

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie zamocowujące zwłaszcza do konstrukcji ścian osłonowych, przy zastosowaniu szyn metalowych lub z tworzywa sztucznego przytwierdzonych za pomocą śrub do oblicowanej powierzchni ściany.

Znane są urządzenia do mocowania ścian osłonowych za pomocą szyn przytwierdzonych do ściany budynku za pomocą śrub kotwowych.

W urządzeniach tych jako elementy mocujące dla ścian osłonowych stosuje się zwykle różnego rodzaju śruby, które stanowią sztywne połączenie ściany osłonowej z konstrukcją nośną i uniemożliwiają przemieszczanie się tych ścian względem konstrukcji. Ponadto połączenia takie są trudne i pracochłonne przy montażu.

Znane są również połączenia wpustowe, które wprowadzając zapewniają pewną swobodę rozszerzalności cieplnej jednakże są kłopotliwe w montażu.

Celem wynalazku jest wyeliminowanie wspomnianych wad urządzeń mocujących ściany osłonowe.

Dla osiągnięcia tego celu postawiono sobie za zadanie opracować urządzenie do mocowania ścian osłonowych, które umożliwiałoby łatwy montaż tych ścian przy jednoczesnym pewnym zamocowaniu i odpowiednio dużej swobodzie rozszerzalności cieplnej.

Zadanie to rozwiązano według wynalazku przez skonstruowanie urządzenia zamocowującego, w którym szyna kotwowa ma wycięcia boczne, a w

2

szynie osadzone są przesuwne wkładki mocujące z wycięciami odpowiadającymi kształtem i wymiarami wycięciom w szynie kotwowej, przy czym szyna kotwowa i belka mocująca mają występy oporowe, między którymi umieszczona jest sprężyna.

Przy montażu ścian osłonowych boczne występy tych ścian są wprowadzane w wycięcia w szynach kotwowych i wkładkach oraz zaciskane w tych wycięciach pod działaniem sprężyny.

Dzięki takiemu rozwiązaniu montaż ścian osłonowych jest bardzo prosty i łatwy a na skutek zastosowania sprężyn zamocowanie jest podatne.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia szynę kotwową w przekroju wzdłużnym, fig. 2 — wkładkę mocującą w przekroju wzdłużnym, fig. 3 — wkładkę mocującą w widoku z góry, fig. 4 — szynę kotwową w widoku z góry, fig. 5 — kompletne urządzenie z zamocowanym elementem ściany osłonowej w przekroju wzdłużnym, fig. 6 — urządzenie w przekroju *a—a* oznaczonym na fig. 5, fig. 7 — urządzenie w przekroju *b—b* zaznaczonym na fig. 6, fig. 8 — urządzenie w przekroju *c—c* zaznaczonym na fig. 6, fig. 9 — fragment urządzenia w przekroju wzdłużnym ilustrujący zamocowanie ściany osłonowej.

Jak to widać na fig. 1 i 2 szyna kotwowa 6 posiada wycięcia boczne 7 oraz występy oporowe 11;

podobnie wkładka mocująca 9 ma wycięcia boczne 10 oraz występ oporowy 12. Wycięcia boczne 7 i 10 odpowiadają sobie kształtem i wymiarami. Na fig. 5 do 7 pokazano zamocowanie okładziny w szynach kotwowych.

Elementy okładziny 1 wykonane z tworzywa sztucznego lub blachy, przeważnie blachy aluminiowej, zaopatrzone są po stronie wewnętrznej w wykładzinę z włókna szklanego, która przymocowana zostaje do blachy przy pomocy kleju względnie w inny sposób. Pomiędzy blachami a materiałem izolacyjnym 3 z polistyrenu, spienionego szkła, wełny szklanej lub innych materiałów, wsparta na łapach 2, znajduje się pusta przestrzeń 4.

W zależności od kształtu powierzchni elementu 1 pusta przestrzeń 4 jest ciągła, lub przerywana wgłębieniami w blasze lub tworzywie. Dzięki przepływającemu przez pustą przestrzeń 4 powietrzu, na blasze lub tworzywie nie tworzy się kondensat wodny.

Szyny kotwowe 6 zamocowane są za pomocą śrub 8 do oblicowywanej powierzchni 5. Wewnątrz każdej szyny 6 umieszczona jest przesuwna wkładka mocująca 9. Zarówno szyny 6 jak i wkładki mają boczne wycięcia 7 i 10 odpowiadające sobie kształtem. Wkładka mocująca 9 osadzona jest przesuwnie na szynie 6, przy czym wkładka jest przesuwana wewnątrz szyny wbrew oporowi sprężyny 13 umieszczonej pomiędzy występami oporowymi 11, 12.

Mocowanie okładziny odbywa się w sposób następujący:

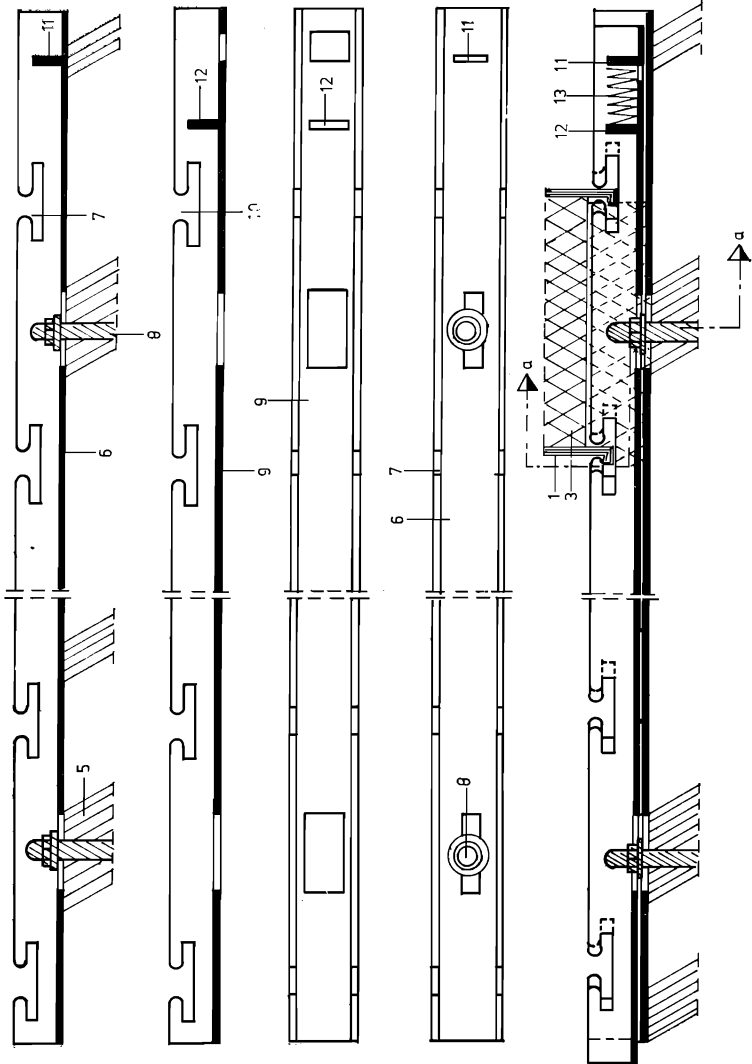
Wkładkę mocującą 9 przesuwa się w szynie 6 tak aby wycięcia boczne 11, 12 w obu tych częściach pokryły się ze sobą. W takim położeniu przytrzymuje się obie części i w wycięcia wkłada się występ mocujący okładziny 1, a następnie zwalnia się wkładkę mocującą 9, która pod działaniem sprężyny 13 dociska występ mocujący okładziny 1 dzięki czemu jest ona pewnie zamocowana na powierzchni oblicowywanej.

Jak widać z powyższego urządzenie do zamocowywania ścian osłonowych jest proste w konstrukcji, łatwe w stosowaniu i zapewnia niezbędną podatność połączenia konieczną ze względu na zmiany wymiarowe wykładziny następujące na skutek wahań temperatury.

Zastrzeżenie patentowe

Urządzenie zamocowujące zwłaszcza do konstrukcji ścian osłonowych, przy zastosowaniu szyn kotwowych z metalu lub tworzywa sztucznego, przytwierdzonymi śrubami do oblicowywanej powierzchni, **znamiennie tym**, że szyna kotwowa (6) ma boczne wycięcia (7) a w szynie osadzona jest przesuwnie wkładka mocująca (9) z wycięciami bocznymi (10) odpowiadającą kształtem i wymiarami wycięciom (7) w szynie kotwowej (6), przy czym zarówno szyna kotwowa (6) jak i wkładka mocująca (9) mają występy oporowe (11, 12), pomiędzy którymi umieszczona jest sprężyna (13) pracująca korzystnie na ściskanie.

FIG.1 FIG.2 FIG.3 FIG.4 FIG.5

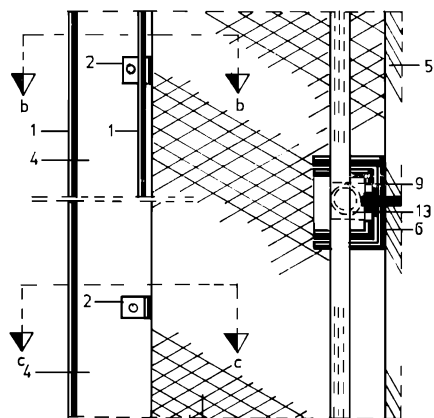

FIG. 6

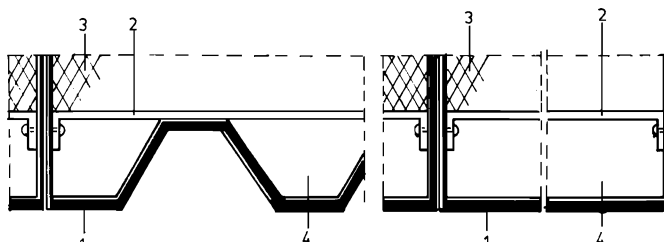

FIG. 7

FIG. 8

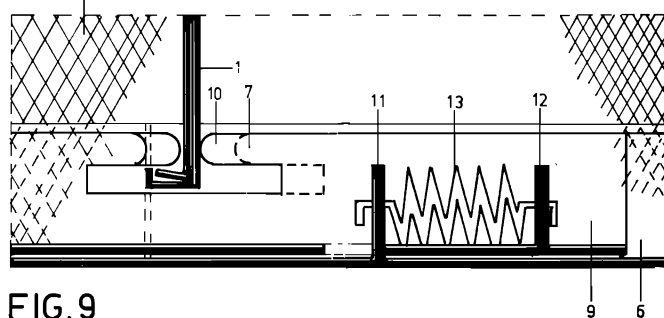

FIG. 9